

ΓΑΛΛΙΚΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, ΙΤΑΛΙΚΑ, ΙΣΠΑΝΙΚΑ

Στο Γενικό Λύκειο τα Γαλλικά, τα Γερμανικά, τα Ιταλικά και τα Ισπανικά προσφέρονται είτε ως μάθημα Γενικής Παιδείας (1^η Ξένη Γλώσσα) είτε ως μάθημα Επιλογής (2^η Ξένη Γλώσσα).

Το μάθημα Γενικής Παιδείας προσφέρεται σε μαθητές που διδάχτηκαν την αντίστοιχη Ξένη Γλώσσα στο Γυμνάσιο. Το γεγονός ωστόσο ότι ο μαθητικός πληθυσμός των περισσότερων ΓΕΛ της χώρας απαρτίζεται από μαθητές προερχόμενους από διαφορετικά Γυμνάσια συνεπάγεται ότι τα τμήματα είναι αναγκαστικά ανομοιογενή.

Το μάθημα Επιλογής προσφέρεται σε μαθητές είτε αδιδακτους είτε προχωρημένους (που διδάχτηκαν δηλαδή την αντίστοιχη Ξένη Γλώσσα στο Γυμνάσιο), με αποτέλεσμα να μην μπορεί να εκτιμηθεί εκ των προτέρων η σύνθεση των τμημάτων.

Και στις δύο κατηγορίες μαθημάτων (Γενικής Παιδείας, Επιλογής) η επιλογή των διδακτικών βιβλίων γίνεται από τον Εγκεκριμένο Κατάλογο Ελευθέρων Βοηθημάτων. Το καθένα από τα βιβλία αυτά συνάδει με το Πρόγραμμα Σπουδών (ΠΣ), που είναι βασικός όρος για την έγκρισή τους, αλλά αποτελεί διαφορετική πρόταση υλοποίησης του ΠΣ, με διαφορετική δομή και δόμηση της ύλης, διαφορετική παρουσίαση των λεκτικών πράξεων, των μορφοσυντακτικών φαινομένων κ.λπ. και για το μάθημα Επιλογής, ανάλογα με τη σύνθεση του εκάστοτε τμήματος, εφαρμόζεται το ΠΣ του Λυκείου.

Εκ των παραπάνω προκύπτει ότι οι σημαντικές διαφορές οι οποίες, εκ των πραγμάτων, υφίστανται από τμήμα σε τμήμα, υποχρεώνουν τους εκπαιδευτικούς να προσαρμόζουν την ύλη και τη διδασκαλία τους στο επίπεδο γλωσσομάθειας των εκάστοτε μαθητών τους.

Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν πρωτίστως να λαμβάνουν υπόψη τους το Πρόγραμμα Σπουδών και να δίνουν την απαιτούμενη προσοχή στον προγραμματισμό της διδασκαλίας εν γένει, αλλά και της κάθε διδακτικής ώρας χωριστά, ώστε να γίνεται «αποτελεσματική» χρήση του διδακτικού χρόνου. Για την επίτευξη αυτού του στόχου οι εκπαιδευτικοί οφείλουν:

α) να αξιοποιούν στον μέγιστο βαθμό τις γνώσεις που απέκτησαν οι μαθητές στην προηγούμενη βαθμίδα ή τάξη,

β) να αποφεύγουν να χρονοτριβούν ασκόπως σε επιμέρους φαινόμενα, ασκήσεις κ.λπ., και ταυτόχρονα

γ) να αποφεύγουν να «βιάζονται» υπερβολικά, πράγμα που θα προκαλούσε κενά στην οικοδόμηση της γλωσσομάθειας,

λαμβάνοντας υπόψη ότι το εκάστοτε διδακτικό εγχειρίδιο είναι ένα «εργαλείο» υλοποίησης του Προγράμματος Σπουδών, το οποίο, στο σύνολό του, αλλά και ως προς τους επιμέρους διδακτικούς στόχους, αποτελεί τον βασικό οδηγό, βάσει του οποίου σχεδιάζεται και υλοποιείται το μάθημα.

Σε περίπτωση που παρά τις προσπάθειες αυτές η φετινή διδαχθείσα ύλη υπολείπεται εκείνης που έχει προγραμματίσει ο διδάσκων, η ολοκλήρωσή της μπορεί να επιτευχθεί στο επόμενο σχολικό έτος, αφού ενταχθεί στον προγραμματισμό της ύλης της επόμενης τάξης.

ΑΓΓΛΙΚΑ

Η διδασκαλία της Αγγλικής γλώσσας στηρίζεται στην κατάκτηση επιπέδων γλωσσομάθειας. Σύμφωνα με αυτό η διδακτέα ύλη δεν μπορεί να οριστεί με κεφάλαια βιβλίων αλλά με το τι οι μαθητές μπορούν να κάνουν με τη γλώσσα για την επίτευξη των επιπέδων γλωσσομάθειας.

Εκείνο που μπορεί να επισημανθεί είναι ότι οι καθηγητές έχουν την ευχέρεια να μην ολοκληρώσουν την ύλη ενός βιβλίου για τη συγκεκριμένη τάξη, να συνεχίσουν ένα βιβλίο το επόμενο σχολικό έτος ή να παραλείπουν έως και δύο ή τρία κεφάλαια, ανά τάξη, ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες της τάξης τους.